

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce:

DRIXO UG

sídlem Bösdorfer Ring 3, 04249 Leipzig, Německo
zastoupený advokátkou Mgr. Magdalenou Poncza
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

proti

žalovanému:

Generální ředitelství cel

sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

za účasti:

Professional Trade Company spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

sídlem ul. Walcownia 1, 41-260 Ślawków, Polsko
zastoupená advokátkou Mgr. Magdalenou Poncza
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2019

- č. j. 21312-4/2019-900000-315

- č. j. 21343-4/2019-900000-315

Shodu s prvopisem potvrzuje

- č. j. 21540-4/2019-900000-315

takto:

- I.** Žaloba **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2019, č. j. 21312-4/2019-900000-315, č. j. 21343-4/2019-900000-315 a č. j. 21540-4/2019-900000-315, kterými byla zamítnuta jeho odvolání a byla potvrzena rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 30. 8. 2018, č. j. 131833/2018-570000-32.5, č. j. 132890/2018-570000-32.5 a č. j. 132911/2018-570000-32.5. Prvostupňovými rozhodnutími byly zajištěny vybrané výrobky – minerální oleje, dopravované dne 28. 8. 2018 nákladními silničními dopravními prostředky.
2. Žalobce v podané žalobě zrekapituloval skutkový děj ve všech třech případech, přičemž zdůraznil, že 31. 8. 2018 učinil zástupce polské společnosti Professional Trade Company sp. z o. o. podání, jímž celnímu úřadu předložil zjednodušené přepravní doklady, s nimiž by bylo možno dle vyjádření samotného celního úřadu předmětné minerální oleje po území ČR přepravovat. Žalobce má za to, že nebyly splněny podmínky pro zajištění vybraných výrobků, doklady předložené při kontrole byly posouzeny příliš formálně, přičemž byly nesprávně aplikovány relevantní právní předpisy, a to zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, a směrnice Rady č. 2008/118/ES a č. 2003/96/ES. Namítl též nešetření principu proporcionality zakotveného v § 5 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Dle žalobce je zajištěný olej KN 2710 19 99 a KN 3403 19 80 vyloučen z působnosti obou citovaných směrnic ES za podmínky jeho použití pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva. Rovněž dle zákona o spotřebních daních nevzniká při tomto použití uvedených olejů povinnost daň přiznat a zaplatit. Z toho žalobce vyvozuje, že pokud byl zajištěný minerální olej dopravován mezi členskými státy za účelem jeho nedaňového použití, k dopravě předmětného oleje přes ČR nebylo potřeba dokladu ve smyslu § 5, resp. § 30 zákona o spotřebních daních. Jestliže žalobce prokáže, že minerální olej byl dopravován mezi členskými státy za účelem nedaňového použití, není třeba, aby disponoval zmiňovanými doklady. Žalobce podotkl, že zjednodušený průvodní doklad je nařízením Komise (EHS) č. 3649/92 vyžadován pro výrobky, které byly propuštěny v některém členském státě pro domácí spotřebu, což zjevně není situace v projednávaném případě. Žalobce následně s odkazem na princip proporcionality namítl, že v průběhu kontrol dne 28. 8. 2018 byla celnímu úřadu předána veškerá dokumentace, která předmětné zboží provázela včetně dokladu „Dokument potwierdzający odbiór towaru akcyzowego“; tento doklad potvrzující převzetí vybraného výrobku obsahoval veškeré náležitosti požadované celním úřadem, vyjma uvedení údajů o celním úřadě v místě určení. Správce daně mohl za této situace volit jiné způsoby řešení nastalé situace, přiměřené vytýkanému porušení

povinností (např. vrátit automobily zpět do Polska). I po laboratorní analýze správce daně, bylo potvrzeno, že se jedná o zboží deklarované v předložených dokumentech.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě předně odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí, kdy žalobní námitky se překrývají s námitkami odvolacími. Podrobněji se vyjádřil k námitce tzv. domácí spotřeby, kterou nepovažuje za srozumitelnou, a k námitce nedodržení principu proporcionality. K poslední jmenované námitce uvedl, že pokud by

správce daně postupoval tak, jak navrhuje žalobce – tedy, že by vrátil dopravní prostředky zpět do Polska – postupoval by v rozporu se zákonem, neboť by dovolil, aby se po území ČR (resp. EU) pohybovaly vybrané výroky bez náležitých dokladů a navíc bez splnění dopravě předcházejících povinností dle § 30 zákona o spotřebních daních. Dále poukázal na povinnost předem oznámit dopravu vybraného výrobku orgánům členského státu určení, které před zahájením dopravy musí udělit příslušné oprávnění, resp. prohlášení. Pokud se týče namítaného formalismu, pak poukazuje na zákonnou úpravu řízení a úkonů ve věcech správy spotřebních daní, která je konstruována jako přísně formalistická, což akcentuje i judikatura správních soudů. Závěrem žalovaný zdůraznil, že institut zajištění není institutem sankčním, ale jeho účelem je zajištění dopravního prostředku a výrobku pro další řízení; ve všech třech případech byly dopravní prostředky následně uvolněny. Podmínky pro zajištění byly v projednávané věci splněny, neboť byly dopravovány vybrané výrobky, které jsou předmětem daně dle § 45 odst. 3 zákona o spotřebních daních, a tyto byly dopravovány přes území ČR bez dokladů ve smyslu § 30 cit. zákona. Povinnost dopravovat předmětný minerální olej se zjednodušeným průvodním dokladem není závislá na jeho využití. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

4. Osoba zúčastněná na řízení se k věci samé nevyjádřila.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující: Dne 28. srpna 2018 prováděli pracovníci mobilního dohledu Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj kontrolu doprav minerálních olejů. Na dálnici D1 směrem z Polska do ČR kontrolovali tři jízdní soupravy sestávající z tahačů a cisternových návěsů polských přepraveců. Poté, co řidiči sdělili, že převážejí oleje KN 27101999, resp. KN 34031980, byli vyzváni k předložení veškerých dokladů vztahujících se k dopravovaným minerálním olejům, prokazujícím jejich zdanění. Kontrolované osoby uvedly, že neznají vlastníky dopravovaných minerálních olejů, neznají skutečný účel jejich použití a nedisponují doklady k prokázání k prokázání zdanění minerálního oleje dle zákona o spotřebních daních. Celní úřad dále odebral a analyzoval vzorky přepravovaných olejů. Protože v předložené dokumentaci chyběl údaj o příslušném úřadu určení, nebylo možno dovodit, že by oleje byly dopravovány se zjednodušeným průvodním dokladem nebo jeho ekvivalentem. Proto byly předmětné oleje zajištěny i s dopravními prostředky, kterými byly přepravovány. Proti rozhodnutí o zajištění podal žalobce dne 19. 12. 2018 odvolání, která byla napadenými rozhodnutími žalovaného zamítnuta a prvostupňová rozhodnutí byla potvrzena.
6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č 150/2002 Sb., soudní řád správní [dále jen „s. ř. s.“]) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným

způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.

9. Podle § 42 odst. 1. písm. a) zákona o spotřebních daních správce daně zajistí vybrané výrobky, popřípadě i dopravní prostředek, který je dopravuje, jestliže zjistí, že vybrané výrobky jsou dopravovány bez dokladu uvedeného v § 6, 27 a 27c, 30, 51, 100 nebo 100a s výjimkou uvedenou v § 50 odst. 8 zákona o spotřebních daních; podle písm. b) téhož ustanovení pak vozidlo zajistí, jestliže zjistí, že vybrané výrobky jsou dopravovány bez dokladu uvedeného v § 5 zákona o spotřebních daních.
10. Podle § 134zf odst. 1 zákona o spotřebních daních je osoba nakládající se zvláštním minerálním olejem povinna oznámit správci daně identifikaci osoby, od které je zvláštní minerální olej nabýván, název, popřípadě obchodní označení zvláštního minerálního oleje a jeho kód nomenklatury, množství přijímaného zvláštního minerálního oleje zaokrouhleného na celé litry při teplotě 15 °C a údaje o tom, zda bude minerální olej značkován a pro jaký účel bude zvláštní minerální olej spotřebován nebo identifikaci osoby, které bude zvláštní minerální olej prodán nebo jinak převeden. Uvedené oznámení je dle § 134zf odst. 4 písm. a) cit. zákona třeba podat nejméně 24 hodin a současně ne více než 72 hodin před každým přijetím zvláštního minerálního oleje; má-li dojít ze závažných provozních nebo technologických důvodů k mimořádnému přijetí zvláštního minerálního oleje, lze takové přijetí oznámit bezodkladně poté, co je zřejmé, že k takovému přijetí zvláštního minerálního oleje dojde.
11. Krajský soud předně konstatuje, že ačkoli rozhodnutí o zajištění věci předpokládá další postup správního orgánu z moci úřední, nejedná se o rozhodnutí předběžné povahy ve smyslu § 70 písm. b) s. ř. s. tak, jak jej definovalo zejména rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 27. 10. 2009, č. j. 2 Afs 186/2006-54. Ne každý z následných postupů totiž umožňuje následnou možnost přezkumu rozhodnutí o zajištění. Proto soud přistoupil k věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
12. Krajský soud předesílá, že pokud se týče žalobních námitek, které jsou totožné s odvolacími námitkami, pak primárně odkazuje na jejich vypořádání v napadeném rozhodnutí, s nímž se ztotožňuje.
13. Nesprávný je právní názor žalobce, že pokud byl zajištěný minerální olej dopravován mezi členskými státy za účelem jeho nedaňového použití, k dopravě předmětného oleje přes ČR nebylo potřeba dokladu ve smyslu § 5, resp. § 30 zákona o spotřebních daních. Skutečnost, že u některých minerálních olejů je vznik povinnosti přiznat a zaplatit daň vázán na způsob jejich použití, nemá vliv na jejich zařazení mezi tzv. vybrané výrobky, a jejich podřazení pod regulaci zákona o spotřebních daních (srov. např. rozsudky NSS ze dne 26. 9. 2014, č. j. 4 Afs 147/2014-26 či ze dne 12. 8. 2015, č. j. 3 Afs 10/2015-68). Právě takové výrobky ovšem lze přepravovat toliko v doprovodu zákonem vymezených dokladů. Porušení této povinnosti nepředložením řádného zjednodušeného průvodního dokladu nebo jeho plnohodnotného ekvivalentu je dostačujícím důvodem pro zajištění výrobku v souladu ustanovením § 42 odst. 1. písm. a) zákona o spotřebních daních. I jakékoli dodatečné předkládání povinných průvodních dokladů je pro aplikaci citovaného ustanovení bez významu (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2014, č. j. 10 Afs 148/2014-70). V podrobnostech soud odkazuje na obsah napadených rozhodnutí, jak již výše uvedeno. (Zcela nad rámec potřebného odůvodnění soud podotýká, že i kdyby bylo na místě zkoumat účel použití dotčených olejů, nároky kladené judikaturou na konkrétnost prokázání tohoto účelu převyšují to, co žalobce předloženou dokumentací dokládal – srov. rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2020, č. j. 3 Afs 7/2018-40.)

[Zadejte text.]

14. Pokud se týče námitky rozporu s principem proporcionality, pak ani tuto neshledává soud důvodnou. Zákon neumožňuje správnímu orgánu diferencovat své postupy dle míry porušení striktních ustanovení o nutnosti doprovodu vybraných výrobků předepsanou dokumentací. Není-li v jakémkoli okamžiku průběhu přepravy zásilka přepravována s perfektním předepsaným dokladem, správce daně nemá jinou možnost, než vybrané výrobky zajistit. Žádný prostor pro volbu nějakých alternativních postupů se v rámci této striktní a výrazně formální právní úpravy neotevívá.
15. Vzhledem k tomu, že žádná z žalobních námitek, které žalobce v žalobě uvedl, není důvodná, soud žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
16. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
17. O náhradě nákladů zúčastněné osoby bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jí náhrada nákladů nebyla přiznána, neboť nebyly splněny podmínky tam uvedené pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 24. března 2021

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu